



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **Ing. Bc. N. T.**, zast. JUDr. Karlem Stejskalem, LL.M., advokátem, se sídlem Tomášská 25/6, Praha 1, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2021, č. j. 6 A 61/2019 - 191,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2021, č. j. 6 A 61/2019 - 191, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.
- II. Ustanovenému zástupci žalobkyně advokátovi JUDr. Karlu Stejskalovi, LL.M., **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti ve výši 6.800 Kč. Tato částka bude zástupci žalobkyně vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2019, č. j. 10.01-000012/19-004, kterým jí nebyl určen advokát k poskytnutí právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, o jehož ustanovení žádala za účelem vedení řízení před Ústavním soudem ve věci sp. zn. IV. ÚS 4317/18. Důvodem pro zamítnutí této žádosti byla skutečnost, že žalobkyně nedoložila svá tvrzení důležitá pro osvobození od soudních poplatků.

[2] Městský soud rozsudkem ze dne 3. 6. 2021, č. j. 6 A 61/2019 - 191, žalobu zamítl. V odůvodnění rozsudku uvedl, že v každém řízení o určení advokáta je žadatel povinen osvědčit splnění zákonných podmínek. Nemůže přitom odkazovat na jiná řízení či skutečnosti, které by měly být známé žalované z její úřední činnosti. Každá žádost tak vyvolá správní řízení, v jehož průběhu žadatel musí splnění zákonných podmínek osvědčit, i když tak mohl činit již v minulosti. Z obsahu žádosti žalobkyně je přitom patrné, že uvedla dvě osoby, které tvoří společnou domácnost, a proto k výzvě žalované byla povinna osobní a majetkové poměry své a druhé osoby osvědčit.

[3] Proti tomuto rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost, v níž uplatnila několik žalobních bodů. V doplnění kasační stížnosti sepsaném ustanoveným zástupcem stěžovatelka mimo jiné namítla, že rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, neboť vůbec neoznačuje napadené rozhodnutí žalované, a není tak z něj zřejmé, o čem vlastně městský soud rozhodoval. Stěžovatelka proto navrhla zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

II. Posouzení kasační stížnosti

[5] Nejvyšší správní soud při přezkoumání napadeného rozsudku shledal vadu uvedenou v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle něhož *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé*. K této vadě by přitom musel podle § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlédnout z úřední povinnosti, i kdyby nebyla v kasační stížnosti výslovně namítnuta.

[6] Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 10. 2. 2005, č. j. 2 As 38/2004 - 55, publikovaném pod č. 1070/2007 Sb. NSS, dovodil, že jsou-li v záhlaví soudního rozhodnutí jednoznačně identifikováni účastníci řízení a rovněž správní rozhodnutí, které je předmětem soudního přezkumu, nezpůsobuje obecné znění výroku (například „*Žaloba se odmítá.*“) nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. V tehdy posuzovaném případě byl úkon správního orgánu, který byl předmětem soudního přezkumu, v záhlaví napadeného soudního rozhodnutí definován určitě, nezaměnitelně a srozumitelně a Nejvyšší správní soud jej shledal přezkoumatelným. Na tuto judikaturu navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 7. 2012, č. j. 2 Ans 12/2011 - 134, v němž zdůraznil, že „výrok rozsudku tvoří jednotu s jeho záhlavím, ve kterém je třeba nezaměnitelně označit účastníky řízení a jeho předmět; pokud tomu tak je, pak obecně znějící výrok ‚Žaloba se zamítá‘ nemůže způsobovat nepřezkoumatelnost rozsudku“.

[7] V rozsudku ze dne 15. 2. 2012, č. j. 2 As 45/2011 - 64, Nejvyšší správní soud naopak zjistil, že v záhlaví usnesení krajského soudu nebylo jednoznačně individualizováno správní rozhodnutí, které bylo předmětem soudního přezkumu. Za této situace zdůraznil, že pouze při nezaměnitelné identifikaci účastníků řízení a přezkoumávaného správního rozhodnutí v záhlaví rozhodnutí krajského soudu je postaveno najisto, koho se řízení o žalobě týká a co je jeho předmětem. Pokud však krajský soud opomene napadené správní

pokračování

rozhodnutí takto vymezit a učinit tak až v rámci odůvodnění svého usnesení, jedná o procesní deficit zakládající nepřezkoumatelnost soudního rozhodnutí pro nesrozumitelnost. Ke stejnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 11. 2. 2014, č. j. 2 Azs 23/2013 - 34, a ze dne 27. 1. 2016, č. j. 3 As 43/2015 - 29.

[8] Také v posuzované věci nebylo žalobou napadené správní rozhodnutí v záhlaví rozsudku městského soudu jednoznačně a nezaměnitelně specifikováno. Dokonce v něm nebylo identifikováno vůbec. Z výroku rozsudku i ve spojení s jeho záhlavím je totiž zřejmé pouze to, že městský soud rozhodoval ve věci stěžovatelky proti žalované a že žalobu zamítl. Nelze z nich však zjistit, že se jednalo o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, a tím spíše ani jaké konkrétní rozhodnutí bylo napadeno. Tato skutečnost dokonce není zjistitelná ani z odůvodnění rozsudku, neboť v něm městský soud rozhodnutí žalované označuje pouze například jako „*shora uvedené správní rozhodnutí*“, aniž by však kdekoliv jinde toto rozhodnutí jednoznačně a nezaměnitelně označil (např. číslem jednacím či spisovou značkou a datem vydání).

[9] Chybějící označení správního rozhodnutí ve výroku, respektive záhlaví, soudního rozhodnutí je v přímém rozporu s požadavkem právní jistoty jeho adresátů. Ve světle citované judikatury, s níž se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje i v posuzované věci a od níž neshledává žádný důvod se odchýlit, je tedy napadený rozsudek městského soudu nutné považovat za nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[10] Tato základní vada řízení o žalobě brání posouzení dalších kasačních námitek. Teprve až po jednoznačné a nezaměnitelné identifikaci napadeného rozhodnutí správního orgánu ho Nejvyšší správní soud bude moci přezkoumat na základě případné nové kasační stížnosti.

III. Závěr a náklady řízení

[11] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věty první před středníkem s. ř. s. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení, v němž podle odstavce čtvrtého téhož ustanovení bude vázán právním názorem vysloveným v tomto zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení městský soud podle § 110 odst. 3 věty první s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti.

[12] Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2021, č. j. 4 As 246/2021 - 36, byl stěžovatelce ustanoven zástupcem advokát JUDr. Karel Stejskal, LL.M., jemuž v řízení o kasační stížnosti náleží mimosmluvní odměna a hotové výdaje, které platí stát (§ 35 odst. 10 a § 120 s. ř. s.). Odměna za zastupování advokátem za řízení o kasační stížnosti byla určena podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a to za dva úkony právní služby poskytnuté stěžovatelce v řízení o kasační stížnosti (první porada s klientkou včetně převzetí a přípravy zastoupení a sepsání

doplnění kasační stížnosti) ve výši 2 x 3.100 Kč, tedy celkem 6.200 Kč. Náhrada hotových výdajů za tyto dva úkony právní služby (režijní paušály) činí podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu 2 x 300 Kč, tedy celkem 600 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 6.800 Kč bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2022

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu